

benyttet den Staten tilhørende Dampmuddermaskine. Saa længe de i Henhold til Bemyndigelse paa Finansloven for 1876—77 paabegyndte Arbejde i Helsingørs Havn ikke ere fuldendte, vil den nævnte Maskine nemlig ikke kunne afgaa til Frederikshaavn, og da det vil være forbundet med Vanskelighed at erholde en passende Dampmuddermaskine til Leie hos Private, bliver man maaske nødsaget til i Aar at indskrænke sig til det Arbejde, der kan udføres ved Hjælp af Havnens egen Sætemaskine. Under disse Forhold kan Udvalget ikke tilraade Bevillingen af en saag stor Sum som den forlangte, men foreslaar Betsbet nedsat til det Halve.

178) Post 10. Udvidelse af Raad- og Dombusbygningen i Kjøbenhavn. Udvalget har uddedt sig Oplysning om, hvad Udkomst Kjøbenhavns Brandforsikring har til Lokale i Raad- og Dombuset, og hvad der er til Ginder for, at dette Forhold kan ophøre. I Skrivelse af 19de December 1877 har Indenrigsministeren meddelt Følgende:

„Spørgsmaalet om Brandforsikringens Berettigelse til Lokale i nævnte Bygning har allerede været reist i Aarene 1862—63. I Skrivelse af 7de Juli 1862 henvendte saaledes Indenrigsministeriet efter dertil af Magistraten givne Anledning til Justitsministeriet, om Samme ikke maatte være villigt til at udvirke en kongelig Resoluktion angaaende Ophævelsen af den Brandforsikringen i saa Henseende tilkommende Besøielse. Denne støttede Brandforsikringen paa Raadsstueplaat af 31te Januar 1731 § 15, jfr. Plaat 8de Juni 1733 XV, ligesom den anfer bemeldte Besøielse bekræftet ved senere Forhandlinger, navnlig ved de Forhandlinger, der fandt Sted i Aaret 1845 i Anledning af Ombytning af Lokaler paa Grund af Kriminal- og Politiretens Oprettelse. Fra Kjøbenhavns Magistrats Side blev det derimod gjort gjældende, at den Udkomst til et offentligt Lokale, som Plaat af 8de Juni 1733 gav den den Gang oprettede Brandkasse, som stod i en vis Forbindelse med Stadens Magistrat, ikke kunde gjælde for den ved Anordningen af 17de Juli 1795 stiftede Brandforsikring, der var et privat Interessentskab. Direktionen for Brandforsikringen fastholdt imidlertid sin Anskuelse om Berettigelsen til at have Lokale paa Raadhuset, og under 26de Februar 1863 meddelte Justitsministeriet, at Samme, som Omstændighederne stillede sig, ikke fandt Tjoe til at nedlægge nogen Forestilling om Sagens Ordning paa den herfra foreslaaede Maade. Da Direktionen for Brandforsikringen havde antydnet, at den i fornødent Fald vilde lade det omhandlede Spørgsmaal komme under Domstolens Raadføielse, blev der fra den konstituerede Kammeradvokat indhentet en Erklæring, hvoraf en Gjenpart hoslagt følger. Denne Embedsmand tiltraadte imidlertid, som det vil ses, Direktionens Anskuelse af Sagen, og Indenrigsministeriet meddelte derefter i Skrivelse af 15de Juli 1863 Kjøbenhavns Magistrat, at man ikke fandt Anledning til at paalægge Brandforsikringen at fraslytte de Lokaler, hvoraf den var i Besiddelse, hvorimod man overlod til Magistraten at tage Beslutning, om der skulde foretages Noget for at erholde Disposition over Lokalerne. I Overensstemmelse hermed samtykkede man under 1ste December s. A. i, at Magistraten lod udfærdige en Opsigelse til Brandforsikringen saavel som eventuelt i Sags Anlæg og andre Foranstaltninger, som Kommunen for egen Regning ligesom i dens egen Interesse maatte finde Anledning til at iværksætte. Magistraten foretog dog ikke videre den Gang i Sagen. — I Aaret 1870 kom Spørgsmaalet imidlertid frem paany under de Forhandlinger, som den Gang førtes mellem Justitsministeriet samt Indenrigsministeriet og Magistraten angaaende Udvidelse af de til den kongelige Landover- samt Hof- og Stadsrets to Brevskriverkontorer henlagte Lokaler. Magistraten yttrede i sin i denne Anledning indhentede Erklæring, at Forholdene nu, efter at Loven om Brandvesenet af 15de Mai 1868 var traadt i Kraft, formentlig vare saa forandrede, at der var Anledning til en fornøjet Henvendelse til Brandforsikringen, idet under alle Omstændigheder Billighed talte for, at denne, der ved Brandvesenets Henleggelse under Kommunen maatte antages et spare en betydelig aarlig Sum, selv afholdt Udgifterne ved Tilveiebringelsen af de for den fornødne Lokaler.

Brandforsikringen, med hvilken Magistraten direkte forhandlede, ansaa sig imidlertid vedblivende berettiget til at beholde de paagjældende Lokaler, idet den dog tilhøp at ville fraslytte dem mod et aarligt Bederlag af 500 Rd., hvilket Tilbud Magistraten dog ikke mente at kunne gaa ind paa. I det Justitsministeriet meddelte Underretning om de nævnte Forhandlinger, bemærkede Samme, at det ikke skjønnede, at den Forandring, som Loven af 15de Mai 1868 medførte i Brandforsikringselskabets retlige Stilling, kunde ophæve den Selskabets ved ældre Bestemmelser tillagte Ret til Lokale i Raadhuset, hvorhos bemeldte Ministerium tilføiede, at Samme